

τήσαντα άκανόνιστα έγκλητικά δικαιώματα, θεωρούνται και εις τὸ μέλλον ὡς άκυρα, αφού ἤδη άκυρώθησαν ἀπὸ τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις και ἔθνικὰς συνελεύσεις. Τὰ ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν νοθέλων ἀμπέλια, σταφιδαμπελώνες, ελαιόδενδρα και μορέκι μένου εἰς τὸν νόμιμον ἐπικαρπωτὴν με ἐμφυτευτικά ἐπικαρπίας δικαιώματα, και ὀνομάζονται ἔθνικὸ ἰδιόκτητα, πληρώνουν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἐγγεοῦ φόρου και φόρον ἐπικαρπίας, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι ἴσον με τὸν ἐγγεον φόρον.

Άρθρ. 10.

Ἐξ τῶν αὐτῶν ἔθνικῶν ιδιοκτητῶν κτήματα δὲν θεωροῦνται εἰμὴ ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἐφυτεύθησαν πρὸ τοῦ ἔθνικου ἀγῶνος, δυνάμει συμφωνητικοῦ με τοὺς πρώην ιδιοκτητῶν τῆς γῆς, ἢ, ἐν διαστήματι τοῦ ἀγῶνος και μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν του, με ἐγγραφον ἄδειαν τῆς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεως ὅχι ὅμως και ἐκεῖν, τὰ ὁποία κατελήφθησαν και ἐφυτεύθησαν αὐθαίρετως ἀπὸ ιδιώτας. Διὰ τὰ τελευταία ταῦτα κτήματα θέλει πληρωθῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκτὸς τοῦ ἐγγεοῦ φόρου και ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 και 8 ἐπικαρπίας φόρος ἐπιφυλάττεται ὅμως ἡ περικλή ἡμῶν εὐμένει νὰ διατάξῃ ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸ μέλλον συγκαταβατικώτερον μέτρον.

Άρθρ. 11.

Διὰ τὰ καλλιεργημένα ἀπὸ ιδιώτας ἔθνικὰ ελαιόδενδρα, μορέας και ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, ἂν τοῦτο δὲν γίνεται δυνάμει συμφωνητικοῦ με τὸ δημόσιον, πληρώνεται ὡς και ἄχρι τοῦδε τέσσαρα εἰς τὰ δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξ εἰς τὰ δέκα μένου εἰς τὸν καλλιεργῶντα αὐτὰ ιδιώτην. ἐκ τούτου ὅμως δὲν δίδεται εἰς τοὺς ιδιώτας κἀνὲν δικαίωμα ἐπὶ τὰ ῥηθέντα δένδρα, περὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἀκόλουθως τὰ παραιτέρω.

Άρθρ. 12.

Ὅσα διατάξανεν διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγεοῦ φόρου, και περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου, ἐννοοῦνται ἀναλόγως και περὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπίας φόρου.

Άρθρ. 13.

Διὰ τὰ διαφιλονεικούμενα, τὰ ὁποία ἀντιποιοῦνται ιδιώται, θέλει πληρώνει ὁ φορολογούμενος τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας ὅστις μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ ἔθνικὸν ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξετασθῶν ἀκριβῶς αἱ ἀντιποιώσεις και ἐξακριβωθῇ ἂν τὸ διαφιλονεικούμενον κτῆμα ἦναι ἔθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον, και τότε εἰς μὲν τὴν πρώτῃν περίστασιν ἀποδίδεται ὁ παρακατατεθείς φόρος εἰς τὸν ιδιώτην, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Άρθρ. 14.

Ὅστις θερίσῃ, συγκομίσῃ, ἢ ἐναποταμιεύσῃ τὰ προϊόντα του λαθραίως και ἀποφύγῃ κατ' αὐτὸν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, πληρώνει φωραθεὶς τὸ τριπλὸν τοῦ διατεταγμένου φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Άρθρ. 15.

Ὅλοι οἱ ἄχρι τοῦδε νόμοι, ὅλα τὰ διατάγματα, και ὅλαι αἱ ὑπουργικαὶ διατάξεις και ὁδηγίαι θεωροῦνται ὡς άκυροί καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἄρθρους τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ συμφωνίαι ὅμως, αἱ ὁποία ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὰ ἐγγράφα μεταξὺ δημοσίου και ιδιωτῶν ἐνοικιαστήρια, μένου εἰς πλῆρη ἐνεργείαν.

Άρθρ. 16.

Ὅ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματέως τῆς ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ και δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀρτιβασιλεία

Ὁ κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματέως τῆς ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄.

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 15, ΤΟΥ ΕΓΟΥΣ 1834,

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

(Παρελείφθη).

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ συμβουλίου, ὡρασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων.

§ 1.

Διὰ τὴν σύναξιν, ἐναποταμίευσιν και διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων θέλουσιν συστηθῆ τὰ ἀκόλουθα ταμεῖα:

- α. Ἐν Γενικὸν Ταμεῖον τοῦ Βασιλείου.
- β. Ταμεῖα τῶν Νομῶν.
- γ. Ταμεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν.
- δ. Εἰδικὰ ταμεῖα.

§ 2.

Εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν νομῶν θέλουσιν προστεθῆ και μερικὰ Ταμεῖα, ὅπου τὸ ἀπαιτοῦσι τοπικαὶ περιστάσεις.

Α΄.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

§ 3.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλέως.

§ 4.

Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ σύγκειται,
α. Ἐξ ἐνὸς Γενικοῦ Ταμείου,
β. Ἐνὸς Ἐλεγκτοῦ,
γ. Δύο Συνεργῶν,
δ. Καὶ ἐνὸς ὑπρέτου.

§ 5.

Ὁ Γενικὸς Ταμίης διορίζεται πρὸς τοῦ Βασιλέως, προτείνεται δὲ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας. Τὴν θέσιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ ἐκπληροῖ ὁ Ταμίης τοῦ συσταθησομένου Γενικοῦ Ταμείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν και τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τοὺς δὲ συνεργούς και τὸν ὑπρέτην διορίζει ὁ Γενικὸς Ταμίης, ἐπὶ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας.

§ 6.

Τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας δίδουν, ὁ μὲν Γενικὸς Ταμίης και ὁ Ἐλεγκτὴς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συναθροισμένου τοῦ ὑπολοίπου δὲ προσωπικοῦ τὸν ὄρκον δέχεται ὁ Γενικὸς Ταμίης.

§ 7.

Οἱ ἐτήσιοι μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου προσδιορίζονται,

- α. Διὰ τὸν Γεν. Ταμίαν εἰς Ἀρχιμάς 6000.
- β. Διὰ τὸν Ἐλεγκτὴν 3600.

Δίδεται δὲ εἰς τὸν Γεν. Ταμίαν ἐτήσια προσεπιχορήγησις διὰ νὰ ἐπαρκῆ εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν Συνεργῶν, τοῦ ὑπρέτου, τοῦ ἀναγκαίου τυχὸν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, και εἰς τὰ ἐξοδα τοῦ γραφείου του.

B'.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

§. 8.

Δι' ἕκαστον Νομὸν συστάινεται ἓν πρωτεύον Ταμεῖον ὀνομαζόμενον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ.

Εἰς δὲ τὸν Νομὸν, ὅπου εὐρίσκεται ἡ καθέδρα τοῦ Βασιλέως, τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἐνεργεῖ καὶ τὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ.

§. 9.

Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν διαμένουν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν.

§. 10.

Ἐκάστου Ταμείου τοῦ Νομοῦ πρόσταται εἷς Ταμίας, διοριζόμενος παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ὀρκούμενος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου.

§. 11.

Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ διορίζεται εἰς 3000 δραχ. Προσέτι παραχωρεῖται εἰς αὐτὸν ἓν ποσοστὸν τῶν ἐσόδων, ἐκ τοῦ ὁποῖου γὰ ἐπαρκῆ εἰς τὰ διὰ τοὺς βοηθοὺς καὶ τὸ γραφεῖόν του ἐξόδα.

§. 12.

Ἄν τοπικαὶ περιστάσεις τινὸς Νομοῦ ἀπαιτῶσιν, ἐκτὸς τοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ, γὰ συστήθῃ καὶ ἓν ἄλλο μερικὸν Ταμεῖον ὡς βοηθητικόν, θέλουν δαταχθῆ ἐπὶ τούτῳ τὰ δέοντα δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν γένει δὲ τὰ χρέη τῶν τοιούτων μερικῶν Ταμείων θέλουν ἀνατεθῆ εἰς ἓν Εἰδικὸν ἢ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον τοῦ ἀρμοδίου Νομοῦ.

Γ'.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων.

§. 13.

Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν θέλει συστήθῃ ἓν ἢ περισσώτερα Ταμεῖα Ἐπαρχιακά. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ διαμὸνῃ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων,

§. 14.

Ἐν γένει αἱ θέσεις Ἐπαρχιακῶν Ταμείων θέλουν ἀνατεθῆ εἰς τοὺς δημοτικὸς εἰσπρακτορας τῶν μερῶν ὅπου συστήνονται Ἐπαρχιακά Ταμεῖα.

Ἐγκρίσεις τούτου τοῦ κανόνος γίνονται μόνον διὰ τοπικὰς περιστάσεις, ἢ λόγους τῆς ὑπηρεσίας σημαντικούς. Ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἐγκρισις τοῦ Βασιλέως.

§. 15.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Ταμῖαι ὀρκούνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου.

§. 16.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Ταμῖαι δὲν λαμβάνουν τακτικὸς μισθοὺς ἀλλ' ἓν ποσοστὸν τῶν εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο προσδιορίζεται εἰς τὰ διπλώματα τῶν ταμίων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀφοῦ οὗτος λάβῃ τὴν βασιλικὴν ἀδειαν, ἐπὶ τῇ ἔασει λεπτομερῶν προϋπολογισμῶν, ἢ κατ' ἰδιαιτέραν βασ. ἀπόφασιν.

Δ'.

Περὶ σχηματισμοῦ εἰδικῶν Ταμείων.

§. 17.

Εἰδικὰ Ταμεῖα θέλουν ὑπάρχειν·

α. Παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Ναυτικοῦ·

β. Παρὰ ταῖς διαφόροις μοίραις τοῦ ἐνεργεῖα στρατοῦ·

γ. Διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀλικῶν, τῶν μεταλλείων, τοῦ νομισματοκοπείου, τῶν ταχυδρομείων, καὶ τῶν τελωνείων εἰσοδήματα.

§. 18.

Τοῦ παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τῶν Ναυτικῶν ταμείου ὁ σχηματισμὸς ἐγένετο ἤδη καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1833 διατάγματος.

§. 19.

Τὰ παρὰ ταῖς διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικὰ ταμεῖα ἐκανονίσθησαν ἤδη εἰς τοὺς δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας ἐκδοθέντας κανονισμοὺς, καὶ διετάχθη ἐν αὐτοῖς ὁ σχηματισμὸς των.

§. 20.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰδικῶν ταμείων διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀλικῶν, μεταλλείων τοῦ νομισματοκοπείου, τῶν ταχυδρομείων καὶ τελωνείων εἰσοδήματα θέλει προσδιορισθῆ εἰς τὰ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων θέλουν διοργανισθῆ αὐτοὶ οἱ οἰκονομικοὶ κλάδοι.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μένουν εἰς ἐνέργειαν τὰ ὑπάρχοντα ταμεῖα τούτων τῶν κλάδων, καθόσον δὲν ἠθέλαμεν διατάξει ἄλλο τι περὶ τούτων, ἢ δὲν ἠθέλαμεν εἰσάξει καὶ πρὸ τοῦ διοργανισμοῦ τούτου μεταβολὰς χρησίμους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα διὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσοδήματα ταμεῖα, οἱ τόποι τῆς διαμὸνῆς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄνματα τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν παραλαβὴν τῶν εἰσοδημάτων τούτων, θέλουν δημοσιευθῆ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας δι' ἰδιαιτέρας δημοποιήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διαφόρων δημοσίων ταμείων.

§. 21.

Τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Γεν. ταμείου εἶναι·

α. Νὰ παραλαμβάνῃ τὰ περισσεύοντα ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ταμείων τοῦ Βασιλείου·

β. Νὰ εἰσπράττῃ ὅλα τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ὅσων τὴν ἀμέσων παραλαβὴν ἐπιφορτίζεται διὰ τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ, ἢ δι' ἄλλων κανονισμῶν·

γ. Νὰ δέχεται ὅλα τὰ δημόσια χρήματα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀπὸ ξένης ἐπικρατείας·

δ. Νὰ ἐκτελῇ εἰς τὸν ὁποῖον διαμένει Νομὸν τὰ χρέη ταμείου τοῦ Νομοῦ·

ε. Νὰ παραλαμβάνῃ τὰς εἰς τὸ συστήθησόμενον χρεωλυτικὸν κατὰστημα γενησομένης τακτικῆς ἢ ἐκτάκτους χορηγήσεις, καὶ γὰ διαθέτῃ αὐτὰς κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος ὡς διορίζουσιν οἱ νόμοι, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον δύο ἐπίτιδες διορισθησομένων ἐφόρων τῆς χρεωλυτικῆς·

ς. Νὰ χορηγῇ ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἐξόδων, τὰ ὁποῖα, ἀναλογιζόμενα ὀριστικῶς, θέλουν χορηγηθῆναι ἀπὸ τὰ διάφορα εἰδικὰ ταμεῖα·

ζ. Νὰ φυλάττῃ ἀσφαλῶς καὶ πιστῶς τὰ δημόσια χρήματα, ὅσα δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαῖα πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν τῶν ἐξόδων μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ χορῆσις των θέλει γενῆ ἀναγκαῖα·

η. Νὰ δίδῃ εἰς πάντα καιρὸν ἐντελῆ λογαριασμῶν τῆς παραλαβῆς καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων, ὡς καὶ τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως τοῦ περισσεύοντος.

§. 22.

Τὰ ταμεῖα τῶν Νομῶν ὀφείλουν·

α. Νὰ παραλαμβάνωσι τὰ περισσεύοντα ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ εἰδικῶν ταμείων τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ·

β. Νὰ εἰσπράττωσιν ἀμέσως ὅλα τὰ δημόσια εἰσοδήματα τοῦ Νομοῦ, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς αὐτὰ, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ, ἢ ἄλλων κανονισμῶν·

γ'. Νά πληρώνωσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. Ταμείου τὰ δημόσια ἐξόδα, τῶν ὁποίων τὴν πληρωμὴν ἤθελαν ἐπιφορτισθῆ δια χρηματικῶν κατὰ τύπους διαταγῶν, ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐνταλαμμάτων πληρωμῆς·

δ'. Νά παραδίδωσιν εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον τὰ εἰσπραχθέντα δημόσια χρήματα, ἐντὸς τῶν προσδιορισμένων προθεσμιῶν, διευθύνοντα τὰ μὲν εἰς μετρητὰ, τὰ δὲ εἰς ἐντάλματα πληρωμῆς ἐξωφλημένα καὶ συνωδευμένα μὲ τὰ ἀνήκοντα ἀποδεικτικὰ ἐν τῷ μεταξύ δὲ νὰ φυλάττωσι πάντοτε αὐτὰ ἀσφαλῶς καὶ πιστῶς·

ε'. Νά δίδωσιν εἰς πάντα καιρὸν ἐντελῆ λόγον τῆς τελείας καὶ ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσδημάτων, τῶν ὁποίων ἡ σύναξις εἶναι ἐπιφορτισμένη εἰς αὐτὰ, τῆς ἀπαιτουμένης διατηρήσεως καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν·

ς'. Νά συνάξωσι τὰ εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως προσδιορισμένα χρήματα, καθ' ὅσον δὲν παραπέμπεται μέρος αὐτῶν εἰς τὴν ἄμεσον εἰσπραξίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου. Πρέπει δὲ πάντοτε, κατὰ τὸν ἤδη ἐκδοθέντα ὄρισμόν, νὰ κρατῆται δι' αὐτὰ τὰ χρήματα χωριστὸς λογαριασμός, καὶ νὰ διαθέτῶνται ἐπὶ μόνῃ τῇ διαταγῇ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

§ 23.

Τὰ μερικὰ ταμεῖα ἔχουσι τὰ αὐτὰ καθήκοντα ὡς καὶ τὰ τῶν Νομῶν· ἀλλ' ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν περιορίζεται εἰς ὄρισμένον μέρος τοῦ ἀρμοδίου Νομοῦ, καὶ αἱ πράξεις τῶν γίνονται μόνον διὰ λογαριασμῶν τῶν ταμείων τῶν Νομῶν.

§ 24.

Τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων εἶναι·

α'. Ἡ ἄμεσος σύναξις ὄλων τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς ἀρμοδιότητός των εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων τὴν ἄμεσον παραλαβὴν δὲν ἐπιφορτίσθη εἰδικῶς τὸ Γενικὸν ἢ τοῦ Νομοῦ, ἢ καὶ ἐν εἰδικῶν ταμείων·

β'. Ἡ κατὰ παραγγελίαν πληρωμὴ τῶν δημοσίων ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν ἀδειαν, ἢ διατάσσονται νὰ πληρώσωσι διὰ χρηματικῶν διαταγῶν ἢ ἐνταλμάτων πληρωμῆς·

γ'. Ἡ ἐγκαίρος παραδότησις εἰς τὰ ἀνώτερα τῶν Νομῶν ταμεῖα τῶν συναχθέντων δημοσίων χρημάτων ἀναλογιζομένων καὶ τῶν ἐξωφλημένων καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις συνωδευομένων ἐνταλμάτων πληρωμῆς·

δ'. Ἡ ἀσφαλῆς φύλαξις τῶν δημοσίων χρημάτων κατὰ τὰς μεταξύ τῶν περιόδων τῆς παραδόσεως ἐποχῆς·

ε'. Τὸ νὰ δίδωσιν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἐγκαίρου καὶ τελείας εἰσπράξεως καὶ παραδόσεως τῶν δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων παραγγέλθησαν τὴν εἰσπραξίαν, καὶ τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως τῶν συναχθέντων, ἀλλὰ μὴ παραδοθέντων εἰστέτι μετρητῶν.

ς'. Ἡ σύναξις τῶν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως διορισμένων χρημάτων, καθ' ὅσον ἤθελε παραγγελθῆ εἰδικῶς εἰς αὐτὰ· ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε, ὡς ἐβρίθη εἰς τὸν § 22 στοιχ. ς, ξεχωριστὸς δι' αὐτὰ λογαριασμός, καὶ ἡ περὶ διαβίσεως ἄδεια τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας.

§ 25.

Τὰ καθήκοντα τοῦ παρὰ τῷ διευθυντηρίῳ τοῦ ναυτικοῦ συστήθέντος εἰδικοῦ ταμείου προσδιορίθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1833 διατάγματος· τὰ δὲ τῶν παρὰ ταῖς διαφόρους στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικῶν ταμείων διεγράφησαν εἰς τοὺς ἐκδοθέντας ἤδη κανονισμοὺς τῆς στρατιωτικῆς οικονομίας.

§ 26.

Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπολοίπων εἰδικῶν ταμείων θέλουσι προσ-

διορισθῆ, συγχρόνως μὲ τὸν σχηματισμὸν των, εἰς τὰ διατάγματα τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν διοικητικῶν κλάδων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν.

Μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐξακολουθοῦν τὰ καθήκοντα τῶν ἤδη ὑπαρχόντων διὰ τὰ ἐκ τῶν μεταλλείων, ἀλικῶν, ταχυδρομείων καὶ τελωνείων ταμεῖα, καθ' ὅσον δὲν ἠθέλαμεν παρακινηθῆ νὰ μεταρρυθμισώμεν αὐτὰ καὶ πρότερον διὰ κοινὸν ὄφελος.

Περὶ τῶν ἐνεστώτων καθηκόντων τῶν εἰδικῶν τούτων ταμείων θέλουσι δημοσιεῖσθαι τὰ δέοντα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν γραμματείας, καθ' ἃ διαλαμβάνει ὁ § 20, πρὸς γνῶσιν ὄλων.

§ 27.

Εὐθὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῶν ταμείων τῶν νομῶν, θέλουσι εἰσχυθῆ, ὡς εἰς τὰ εἰς τὸν προηγούμενον § ἀναφερόμενα εἰδικὰ ταμεῖα, οἱ ἐξῆς ὄρισμοί:

α'. Τὰ παρ' αὐτοῖς περισσεύοντα χρήματα θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς πάντα καιρὸν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ νομοῦ, ἢ εἰς τὰ μερικὰ ταμεῖα·

β'. Τὰ κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν κατὰ τοὺς τύπους διαταγῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐνταλμάτων πληρονομήσα παρ' αὐτῶν δημοσία ἐξόδα, πληρονοῦνται διὰ λογαριασμῶν τοῦ γεν. ταμείου, ἂν εἰς αὐτὰς δὲν διαλαμβάνηται ῥητῶς, ὅτι θέλουσι ἀναλογισθῆ ῥηστικῶς εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰδικὰ ταμεῖα·

γ'. Τὰ διὰ λογαριασμῶν τοῦ γενικοῦ ταμείου πληρωθέντα ἐντάλματα μετὰ τὴν ἐξωφλήσιν των παραδίδονται μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδεικτικῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ νομοῦ, συγχρόνως μὲ τὰ περισσεύοντα μετρητὰ.

§ 28.

Ἡ εἰσπραξις δημοσίων χρημάτων ἐναπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνον τὰ παρὰ τῆς κυβερνήσεως συστημένα ταμεῖα καὶ ὀνομαστὶ εἰς τοὺς διορισμένους ταμίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἐπιτρόπους. Εἰς ὄλους τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐπικρατείας ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις δημοσίων χρημάτων.

§ 29.

Ἐξαιροῦνται τῶν ὀρισμῶν τοῦ προηγούμενου § τὰ δικαστικὰ δικαιώματα καὶ τὰ τῶν διαβατηρίων καὶ ἀδειῶν ὀπλοφορεῖν· τὰ μὲν πρῶτα εἰσπραττόνται καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ τῶν διορισμένων παρὰ τῶν δικαστηρίων γραμματέων, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐκδοσὴν τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἀδειῶν τοῦ ὀπλοφορεῖν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν· αἱ δὲ παρὰ τῶν ῥηθέντων ὑπαλλήλων καὶ ἀρχῶν συναζόμεναι ποσότητες θέλουσι παραδίδεσθαι, κατὰ μῆνα, εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ νομοῦ. Ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίαν τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων θέλει ἐκδοθῆ ἰδιαιτέρος ὄρισμός.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα τάξεως.

§ 30.

Ἐκαστον ταμεῖον εἶναι ὑπόχρεον νὰ εἰσπράττῃ ἐγκαίρως ὄλα τὰ ὀφειλόμενα δημόσια χρήματα, τῶν ὁποίων ἡ σύναξις εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ νὰ μεταχειρίζεται ὄλα τὰ διὰ τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν ἐπιτροπόμενα μέσα.

§ 31.

Ὅταν τὰ εἰς τὸ ταμεῖον ὀφειλόμενα, τῶν ὁποίων παραγγέλθη τὴν εἰσπραξίαν, δὲν συναχθῶσιν ἐντὸς τῆς ὀρισμένης προθεσμίας, ὁ ταμίας εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος, καὶ ἀναπληροῖ ἐξ' ἰδίων τὰ ἐλλείποντα, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἐφ' οὗ τινος ἀνήκει.

§ 32.

Δύναται, νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν εὐθύνην ὁ ταμίας τότε μόνον ἴταν ἀποδείξῃ ὅτι μετεχειρίσθη ὄλα τὰ νόμιμα θιαστικά μέ-

τρα εγκαίρως, ἀλλ' εἰς μάτην πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λογαριασμῶν του ἀπαιτεῖται πάντοτε ἀπόφασις τῆς ἀρμοδίου διοικητικῆς ἀρχῆς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ἔλλογος ἢ ἀπολογία του, καὶ ἀποδεικνύεται τὸ χρέος ὡς ἀδύνατον νὰ πληρωθῇ, ἢ ἐγκρίνεται νὰ παραταθῇ ἢ προθεσμία του καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον ὡς καθυστερησάν.

§ 33.

Εἰς πᾶν ταμεῖον πρέπει νὰ προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθησομένων δι' ἐπισήμων ἀποφάσεων, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διαλαμβάνηται ῥητῶς, ὅχι μόνον τὸ ἀριθμητικὸν αὐτῶν ποσόν, ἀλλὰ καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰσπράξεως μετ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

§ 34.

Τῶν τοιούτων ἀποφάσεων χρεωστοῦν ἢ τε ἐκδίδουσα αὐτὰς ἀρχὴ καὶ τὸ τὴν εἰσπραξὶν ἐπιτετραμμένον ταμεῖον νὰ κρατῇ ἀκριβῆ σημειώσεις εἰς ἓν ἰδιαιτέρον ἐπ' αὐτῶν τούτων κρατούμενον βιβλίον. Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ὀφείλει ὁ ταμίαις νὰ καταγράψῃ τὰ ὅσα ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν ἐντελῆ καὶ ἐγκαιρὸν σύνταξιν τῶν εἰσπρακτέων παρ' αὐτοῦ δημοσίων χρημάτων.

Ὅσα τῶν ληφθέντων μέτρων δὲν κατεγράφησαν εἰς αὐτὸ, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς περιπτώσεις, ὅπου πρόκειται ἀπολογία τις περὶ καθυστερησάντων εἰσοδημάτων (§ 32).

§ 35.

Εἰς τὴν εἰσπραξὶν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, τὰ ταμεία ὀφείλου νὰ παρατηρῶσιν ἀκριβῶς τοὺς ἐκδοθέντας ἐπ' αὐτῶν τούτων νόμους, διατάγματα καὶ ὁδηγίας, μάλιστα ὀφείλου νὰ εἰσπράττωσι τὰ δημόσια δικαιώματα εἰς τὸς τὸς ποσότητες καὶ καθ' ὅν καιρὸν διορίζει ὁ νόμος, καὶ νὰ παραλαμβάνωσι μόνον τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των παραγγελλθέντα δημόσια χρήματα.

Ὅσαι καταβολαὶ χρημάτων γίνονται ἢ εἰς μὴ ἀρμόδιον ταμεῖον, ἢ πρὶν τοῦ νομίμου καιροῦ, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε γενομένης, ἐὰν ὡς πρὸς τὸν καιρὸν δὲν διορισθῇ ἄλλως πῶς διὰ διαταγμάτων ἢ ἐιδικῶν ἀδειῶν εἰς τινὰς περιπτώσεις.

§ 36.

Εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν δημοσίων χρημάτων, τὰ ταμεία δὲν εἰμποροῦν οὔτε νὰ ἀπορρίπτωσι κἀνὲν τῶν δεκτῶν εἰς τὰ ταμεία νομισμάτων, οὔτε νὰ δέχωνται ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν. Ἡ παραλαβὴ χαλκονομισμάτων περιορίζεται εἰς 2 0/0.

§ 37.

Ὅστις ἔχει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἢ εἰς τὰ ταμεία τῶν νομῶν δημοσίων χρήματα, ὀφείλει νὰ δώσῃ σημειώσεις πληρωμῆς (bordereau de versements) εἰς τὴν ὁποίαν καταγράφεται ἡ αἰτία τῆς γενομένης πληρωμῆς, τὸ ἀρμόδιον διοικητικὸν ἔτος, τὸ ποσὸν τῆς πληρωμῆς, τὰ εἶδη τῶν νομισμάτων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐκδοθέντος ἐξοφλητικῆς πρὸς τούτο ἢ μπορεῖ νὰ χρησιμεύῃ μόνον ἰδιαιτέρος ἐπ' αὐτῶν τούτων τύπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ταμίαις κατ' αἵτησιν τοῦ πληρόντος καταγράφει τὰ εἰρημένα καὶ παρουσιάζει εἰς αὐτὸν πρὸς ὑπογραφήν. Ἡ εἰρημὴν προσδιορισθῆ ἐπομένως εἰς ἰδιαιτέρα διατάγματα κατὰ τινὰς περιπτώσεις χρειάζονται ταυταῖται σημειώσεις παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς ἢ ἐιδικοῖς ταμείοις.

§ 38.

Πᾶς ταμίαις ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὰς σημειώσεις αὐτὰς, τὴν δὲ δεκάτην, εἰκοστὴν καὶ τελευταίαν ἐκάστου μηνὸς θέλει τὰς ἀποστέλλει εἰς τὸ ἀμέσως προϊστάμενόν του ταμεῖον· ὁ γενικός ταμίαις θέλει τὰς ἔχει ἐτοιμάς πάντοτε διὰ νὰ τὰς θεωρήσωσιν ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματείῃ καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἢ οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, μέχρις οὗ διεκπεραιωθῇ ὀριστικῶς ὁ καθολικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου περιόδου.

§ 39.

Διὰ ὅλα τὰ δημόσια χρήματα, τὰ ὁποῖα εἰσπράττουν οἱ ταμίαις, χρεωστοῦν νὰ ἐκδίδωσιν, ἀμα μετὰ τὴν παραλαβὴν, ἐπίσημα ἐξοφλητικὰ, τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται ἀφεύκτως καὶ ἂν δὲν ἦμελον ζητηθῆ παρὰ τοῦ πληρόντος.

§ 40.

Πᾶσα πληρωμὴ δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἐὰν δὲν ἐξωφλήθῃ κατὰ τοὺς προσδιορισμένους τύπους.

§ 41.

Τὰ ἐξοφλητικὰ γράζονται εἰς τριπλότυπον (à souches καὶ à talons). Ἐπ' αὐτῶν τούτων χωρίζονται εἰς τὸ πρῶν τῆς κυβερνήσεως διδόμενον εἰς τοὺς ταμίαις βιβλίον εἰς τρία· τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, ὁ κορμὸς (Souche), μὲν εἰς τὸ βιβλίον, τὰ δύο ἄλλα, τὸ τῆς παραλαβῆς μετὰ τὸ πρῶν τῆμα, ἀποκόπτονται ἀπ' αὐτὸ καὶ παραδίδονται εἰς τὸν πληρόντα.

Πᾶν ἐξοφλητικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ διοικητικὸν ἔτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, τὴν ποσὸν τῆς πληρωθείσης ποσότητος, τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων δι' ὧν ἐγίνεν ἢ πληρωμὴ, καὶ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως.

§ 42.

Τὰ τακτικῶς ἐκδοθέντα ἐξοφλητικὰ τότε μόνον ἔχουσι τὸ κύρος, ὅταν ὁ πληρωτὴς ὑποβάλλῃ αὐτὰ εἰς ἀναθεώρησιν (visa) εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὸν ἐλεγχον τοῦ ταμείου ὑπάλληλον, ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ὁ ταμίαις ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἀφεύκτως τὸν πληρωτὴν, ἐν ᾧ ἐγχειρίζεται εἰς αὐτὸν τὸ ἐξοφλητικόν.

§ 43.

Ἡ κατὰ τὸν προηγούμενον § διὰ τὸν ἐλεγχον ἀναθεώρησις γίνεται.

Α. Τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ γενικοῦ ταμείου παρὰ τινος ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρετούντος ὑπαλλήλου, τὸν ὁποῖον ἐλέγει ὁ γραμματεὺς, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δημοσιεύεται πάντοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, β'. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν ταμείων τῶν νομῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἢ τοῦ νομίμου τοποτηρητοῦ αὐτοῦ.

γ'. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων παρὰ τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐδρεύοντος ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ νομίμου τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, καθ' ὅσον δὲν ὀρισθῇ ἄλλως διὰ τινὰ ταμεία ἐπαρχιακὰ εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν.

δ'. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν μερικῶν καὶ ἐιδικῶν ταμείων παρὰ τῶν ἐπίτροπων διορισμένων ἐλεγκτῶν ἢ ἄλλων ἰδιαιτέρως ὀνομασθησομένων ὑπαλλήλων εἰς τὸ περὶ σχηματισμοῦ διατάγμα, ἢ εἰς τὴν κατὰ τὸν 20 §. γενησομένην δημοσίωσιν.

§ 44.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἀναθεώρησιν ὑπέρκειται, ἀποχωρίζοντες τὰ παραρτήματα (talons) ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις (récepissés) σημειοῦσιν αὐτὰ εἰς ἓν βιβλίον ἀριθμημένον μετ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, τοῦ ὁποίου ὀφείλου πάντοτε νὰ διεσθίνωσιν ἀντίγραφον τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς, ὁμοῦ καὶ τὰ παραρτήματα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἢ μπορεῖ ἀμέσως νὰ τὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν.

§ 45.

Οἱ ταμίαις ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελέστατα τὰ παραλαβανόμενα δημόσια χρήματα, ἕως ὅτου ἢ τὰ παραδώσωσιν συμφώνως μετὰ τὰς περὶ τῆς ὑπηρεσίας ὁδηγίας, ἢ τὰ ἐξοδῶσιν διὰ δημοσίας ἀνάγκας, κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν διαταγῶν ἢ ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

§ 46.

Τὰ χρήματα ταῦτα φυλάττονται ἰδιαιτέρως εἰς ἐπὶ τούτων διορισμένα ἰδία κιβώτια, καὶ ἐναποτίθενται μὲν κατὰ τὴν

τάξιν εἰς αὐτὰ ἅμα παραληφθῶσιν, ἐξάπαντος δὲ πρὶν τελειώσωσιν αἱ ἐργασίαι ὧραι, ἢ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Τὰ κιβώτια ταῦτα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται μόνον εἰς τὸ κατάστημα ὅπου γίνονται αἱ ἐργασίαι. Τὴν νύκτα ἢ κοιμᾶται ὁ ταμίας αὐτὸς εἰς τὸ ἴδιον κατάστημα, ἢ εἰς ἕν προσεχὲς δωμάτιον, ἢ φροντίζει νὰ διανυκτερεύῃ ἐν αὐτῷ ἄλλος τις πιστὸς ἄνθρωπος.

Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἔχει στρατιωτικὴν φυλακὴν, τὴν ὁποίαν καὶ τὰ εἰς φρουραρχομένους πόλεις ταμεῖα ἡμποροῦν νὰ ζητήσουν, ἐὰν τὸ συγχωρήσουν καὶ ἡ κατάστασις τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ χρέη αὐτῆς.

§ 47.

Πᾶς ταμίας θέλει ἔχει κατὰ τὴν τάξιν μόνον ἕν μεγάλον καὶ ἕν πρόχειρον κιβώτιον· ὅταν δὲ ᾖ ἀνάγκη περισσοτέρων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διορίζεται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν θέλει προσδιορισθῆ καὶ τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῶν εἰς τὸ πρόχειρον κιβώτιον κατατεθεισομένων χρημάτων. Ὁ κατὰ τὰς ὁδηγίας προσδιορισμένος ἀριθμὸς τῶν κιβωτίων σημειώνεται παρὰ τῆς ὑπογραφούσης τὸ καθημερινὸν τοῦ ταμείου ἀρχῆς εἰς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς φύλλον τοῦτου τοῦ βιβλίου· ὁ δὲ ταμίας ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀφοῦ λάβῃ τὸ καθημερινόν, ἐκθέτει ὑποκάτω ἐκείνης τῆς σημειώσεως περιγραφὴν τοῦ σχήματος αὐτῶν τῶν κιβωτίων, σημειῶν ἄκριβῶς τὴν παχύτητα, τὸ μήκος, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν. Αἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους γινόμεναι μεταλλάγαι θέλουν πάντοτε σημειῶνθαι εὐθὺς.

§ 48.

Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν κιβωτίων θέλει ὑπάρχει παρὰ τῷ γενικῷ ταμεῖῳ ἕν χωριστὸν ἀποθεματικὸν κιβώτιον, ὃχι εἰς τὸ τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων κατάστημα, ἀλλ' εἰς χωριστὸν μὲν, ἀμέσως δὲ παρακείμενον αὐτῷ. Τοῦτο τὸ ἀποθεματικὸν κιβώτιον καὶ τὸ περιέχον αὐτὸ κατάστημα ἐφοδιάζεται μὲ τρία κλειθρα ἀνοιγόμενα μὲ τρία διάφορα κλειδιά, ὧν τὸ μὲν φυλάττεται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέως ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διωρισμένου ἐπιτροπικῶς, τὸ δὲ παρὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ γενικοῦ ταμείου.

Εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο ἐναποθέτονται, ἀνὰ δέκα ἡμέρας, ὅλα τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον εἰσερχόμενα χρήματα, ὅσα δὲν ἀναγκαῖουσιν εἰς τὴν προσωρινὴν ἰστέαν τῆς ὑπηρεσίας. Τὰς διὰ ταύτην εἰς τὰ συνήθη κιβώτια κρατούμενας, ἢ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ λαμβανομένης ποσότητος προσδιορίζει πάντοτε ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ὅταν εἰδοποιήσῃ αὐτὸν περὶ τῆς ἀνάγκης ὁ Γενικὸς Ταμίας.

§ 49.

Δὲν συγχωρεῖται ν' ἀνακατωθῶσιν ἰδιωτικὰ μὲ τὰ δημόσια χρήματα.

§ 50.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὰ ταμεῖα ἡ παραδοχὴ παρακαταθηκῶν, καθ' ὅσον δὲν συγχωρεῖται ἐξαιρέσεις διὰ προσδιορισμένων κανονισμῶν εἰς μερικὰ ταμεῖα.

§ 51.

Τὰ εἰς τὰ ταμεῖα εἰσερχόμενα ἤδη χρήματα ἐμποδίζεται ν' ἀνταλλαχθῶσιν ἄνευ ἀδείας.

§ 52.

Ἀπαγορεύεται νὰ διαχειρίζεται κἀνεὶς ἐπὶ τῶν ταμείων ὑπάλληλος τὰ δημόσια χρήματα εἰς ἴδιαν ἢ ὅποιανδήποτε αὐθαίρετον χρῆσιν.

§ 53.

Οὐδὲ συγχωρεῖται εἰς κἀνένα τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ὑπηρετούντων νὰ ἀποζημιωθῇ αὐθαίρετως ἐκ τῶν ἐμπιστευομένων αὐτῷ δημοσίων χρημάτων δι' ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας νομίζει ὅτι ἔχει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς ὁποίας δικαίως ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ.

§ 54.

Πᾶς Ταμίας ὀφείλει, ὡς ἂν προσκαλεῖται παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς, πάντοτε δὲ τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς νὰ παραδίδῃ ὅλα τὰ ἐκ τῆς εἰσπραξέως χρήματα εἰς τὸ ἀνώτερον δημοσίον ταμεῖον, καθόσον δὲν ἤθελε προσδιορισθῆ εἰς αὐτὸν κατὰ συνέπειαν ὁδηγιῶν ἢ κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς ἰδιαιτέρα τις χρῆσις εἰς προσδιορισμένην δημοσίαν ἀνάγκην ἢ διατήρησις τῶν εἰς χεῖρας του δημοσίων χρημάτων ἢ μέρος αὐτῶν.

Εἰς τὰς παραδόσεις αὐτὰς πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται πάντοτε ὅλα τὰ εἰσπρακτέα εἰσοδήματα τῆς ἀνηκούσης περιόδου· ἄλλως, διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν, ἀπαιτεῖται νὰ δικαιολογηθῇ ἐντελῶς κατὰ τὸν § 31. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμεῖῳ, αἱ παραδόσεις αὐταὶ γίνονται δι' ἐναποθέσεως τῶν χρημάτων εἰς τὸ κατὰ τὸν § 48 ἀποθεματικὸν κιβώτιον.

§ 55.

Αἱ περιοδικαὶ παραδόσεις δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὰ ὑπάρχοντα μετρητὰ, ἀλλὰ θέλουν συναποστέλλεσθαι καὶ ὅλαι αἱ ἐξωφλημέναι προσκλήσεις (assignments) καὶ ἐντάλματα πληρωμῆς καθόσον αὐταὶ δὲν ἀφορῶσιν ἐξόδα τῶν ὁπίων ὁ ὀριστικὸς ἀναλογισμὸς ἀνήκει κατὰ τὰς ὁδηγίας εἰς τοῦτο τὸ Ταμεῖον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ὀρισμοῦ τοῦτου αἱ παραδόσεις τοῦ Γεν. Ταμείου, τὸ ὅποιον παραδίδει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τὰ μετρητὰ μόνον, τὰς συναλλαγματικὰς, ἢ τὰς δημοσίους ὁμολογίας· τὰ εἰς τοῦτο ἐναποθετησόμενα χρήματα διατελοῦσι συγκεροτούμενα τὸ μέρος τοῦ Γεν. Ταμείου, καὶ ἐπομένως δὲν κρατεῖται ἰδιαιτέρος λογαριασμὸς αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπλοῦν βιβλίον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

§ 56.

Παραδόσεις δημοσίων χρημάτων, γινόμεναι παρὰ Ταμιῶν εἰς ἄλλα ἄτομα ἢ Ἀρχὰς παρὰ τὰ ἀρμοδία ἀνώτερα Ταμεῖα, δὲν ἐγκρίνονται, ἀλλὰ θεωροῦνται αὐθαίρετος χρῆσις.

§ 57.

Τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ προηγουμένου § ἐξαιροῦνται αἱ παραδόσεις ὅσας κάμουν οἱ Ταμίαι εἰς τὰ κατὰ τὰς προσκλήσεις τοῦ Γεν. Ταμείου καὶ τὰ τοῦ Νομοῦ διοριζόμενα ἄτομα. Αἱ τοιαῦται προσκλήσεις πρέπει μάλιστα νὰ γίνωνται δεκταὶ πάντοτε ὅταν τὸ συγχωρῆ ἡ κατάστασις τοῦ Ταμείου εἰ δὲ μὴ, θέλει δηλοποιήσθαι τοῦτο ἐπὶ τῆς προσκλήσεως.

Τοιαῦται προσκλήσεις δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου καὶ ἐκείνων τῶν Νομῶν, παρὰ ὅταν τὸ διαταττόμενον ποσὸν συγχρόνως πληρωθῇ εἰς μετρητὰ εἰς αὐτὰ ὑπόκεινται δὲ αὐταὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι προσδιωρίσθησαν καὶ διὰ τὰ ἐξωφλητικὰ τῶν Ταμείων τούτων, ἐκπεραιούμενα τριπλότυπα (à souches καὶ à talons) ἐκκοπτόμενα ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου βιβλίου τῶν προσκλήσεων, ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν αναθεώρησιν, καὶ σπριζόμενα εἰς σημειώσεις πληρωμῆς· ἐκδίδονται δὲ μόνον ὅταν τὸ ἐκδίδον ταμεῖον ἔχῃ λόγον νὰ συμπεράνῃ ὅτι εὑρίσκονται περισσεύοντα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον πρὸς τὸ δίδεται ἢ πρόσκλησις, καὶ ὅτι διὰ τούτου δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ τῶν Νομῶν ταμεῖα δὲν ἡμποροῦν νὰ προσκαλέσωσιν εἰ μὴ ἐκεῖνα τὰ ταμεῖα, τῶν ὁπίων τὰ περισσεύοντα χρήματα ἀνήκουν εἰς αὐτὰ κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά των καὶ καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐμποδίζει κατ' οὐδένᾳ τρόπον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ὅστις θέλει λάβει τὴν χρηματικὴν πρόσκλησιν ἐνὸς ταμείου, ὀφείλει νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὸ ταμεῖον, τὸ ὅποιον ἔχει νὰ ἐκδώσῃ τὴν πρόσκλησιν, σημειῶν τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον ζητεῖ πρόσκλησιν, καὶ τὸ ταμεῖον τὸ ὅποιον μέλλει νὰ προ-

σκληρῆ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο, τὸ προσκαλοῦν ταμεῖον γράφει τὸ ἐκτελεσθῆτω, τὸ ὅποσον ὑποβάλλεται εἰς τὴν θεωρήσιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ· ἀφοῦ ὅμως σημειώσῃ ἐθεωρήθη τότε μόνον πρέπει νὰ γενῆ ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων· τὸ δὲ ἔγγραφον νὰ προστεθῆ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ταμεῖου. Ἡ ἀρνησις τοῦ ἐθεωρήθη δύναται μόνον νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς ὁρισμένας παρὰ τῶν ὀδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας περιστάσεως, καὶ πρέπει νὰ σημειωθῆ εἰς τὸ ἔγγραφον.

Προσκλησεις, μὴ ἔχουσαι τοὺς ἀνω τύπους, εἶναι ἀκυροί, καὶ δὲν πρέπει ἐπὶ προσωπικῆ εὐθύνη νὰ γίνωνται δεκταί.

Τὸ προσκαλοῦν ταμεῖον, ἐνῶ ἐκδίδει τὴν πρόσκλησιν, πρέπει νὰ εἰδοποιῆ τὰ προσκαλούμενα ταμεῖα.

Ἡ ἀναθεωρούσα Ἀρχὴ θελεῖ κρατεῖ ὑπογεγραμμένον βιβλίον προσκλήσεων, καὶ θελεῖ ἐνεργεῖ ὅσα καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐξοφλητικῶν.

§ 58.

Χρῆσις δημοσίων χρημάτων δὲν ἔμπορεῖ νὰ γενῆ παρὰ διὰ δημοσίου ἀνάγκας, καὶ τοῦτο μόνον ἀναλόγως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διὰ τὸ ἀρμόδιον διοικητικὸν ἔτος προϋπολογισμοῦ (Budget)· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν χρῆσιν χρεωστοῦν νὰ κάμουν οἱ ταμεῖα μόνον ἐπὶ τῆ βάσει καὶ κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν διαταγῶν καὶ ἐντάλματων ἐκδιδόμενων ἀπὸ τὴν ἀρμόδιαν Ἀρχήν.

§ 59.

Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον § διαταγῶν εἶναι ἀρμόδιοι μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν δαπάνην τοῦ κλάδου τῆς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευμένης ὑπηρεσίας. Αἱ διαταγαὶ αὗται ἔμπορουν νὰ διευθύνωνται ὅσον ἀμέσως εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, ὅσον καὶ εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς.

Ἐκτὸς τούτου τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἔμπορεῖ νὰ διατάξῃ καὶ ὅλα τὰ ταμεῖα τοῦ Βασιλείου· τὰ δὲ κατὰ Νομοὺς τὰ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τὴν ἀρμόδιότητά των περιφέρειας ἐπαρχιακὰ καὶ εἰδικὰ Ταμεῖα

§ 60.

Αἱ διαταγαὶ τῶν γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ φέρωσιν ἀκριβῶς τὸ διοικητικὸν ἔτος, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ διατεταγμένη δαπάνη, τὸν τίτλον, κεφάλαιον, παράγραφον, καὶ ἄρθρον τοῦ ἀνήκοντος προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν λογαριασμὸν θέλουσιν σημειώσῃ τὴν δαπάνην· τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκδοθέντος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κλάδου τῆς ὑπηρεσίας του· τὴν ἰδιαιτέραν δημοσίαν ἀνάγκην διὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ δαπάνη· τὸ ὠριμὸν ποσὸν τῆς δαπάνης· τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἡδὴ ἀνοικθίσσης κεφαλαιώδους πιστώσεως, καὶ τὸν αἰξόντα ἀριθμὸν τοῦ παρὰ τῆ Γραμματείας κρατουμένου βιβλίου τῶν διαταγῶν, πρέπει δὲ νὰ ᾖναι ὑπογεγραμμένη μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· ἐκτὸς τούτων, πρέπει νὰ ἐξηγῶσιν ἂν ἡ δαπάνη γίνεται ἀμέσως παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμεῖῳ, ἢ παρὰ τινι ταμεῖῳ νομοῦ, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, νὰ ἐμφανίσωσιν τὸ ἄτομον, τὸ ὅποσον ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκδώσῃ εἰδικὰ ἐντάλματα διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ποσότητα.

§ 61.

Αἱ διαταγαὶ αὗται δὲν πρέπει πώποτε νὰ υπερβαίνωσιν τὸ ποσὸν ἐκείνων τῶν γενικῶν πιστώσεων, αἵτινες ἠγοήθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματέως ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ταμεῖου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰς εἰδικὰς θέσεις (positions) αὐτοῦ διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ὠρισμένας δημοσίας ἀνάγκας, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς δοθείσης βασιλικῆς ἀδείας θεμελιωμένης εἰς τὰς ὑποβληθείσας διαιρέσεις παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναλόγως μὲ τὰ ὑπάρχοντα μέσα,

καὶ κατὰ τὰς ἐκτεθείσας ἀνάγκας τῆς μηνιαίας ὑπηρεσίας κάστου τῶν ὑπουργῶν, καὶ αἵτινες πιστώσεις (ingrossir θεωρήθησαν καὶ κατεχωρήθησαν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ συνεδρείῳ. Τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀρνηθῆ τὴν συν τοούτων πιστώσεων, εἰμὴ ὅταν υπερβῶσιν αἱ πρὸς ποσότητες τὸ ποσὸν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὰς μισοὺς ἀνάγκας ὡς ἀνωτάτου ὅρου προσδιωρισμένων.

§ 62.

Εἶναι ἐκτελεστέαι αἱ παρὰ τῶν γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ ὅταν καταχωρηθῶσιν παρὰ τὸν Γεν. ταμεῖον καὶ ὅταν ἐκδοθῶσιν παρὰ τῶν γραμματέων Ἐπικρατείας, ἢ τῶν παρ' αὐτῶν διωρισμένων, ἐντάλματι ρωμῆς. Ἡ καταχώρησις τῶν διαταγῶν παρὰ τῷ Γεν. ταμεῖῳ πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε ἀνευ ἀναβολῆς ὅταν αἱ καταποσότητες δὲν υπερβαίνωσιν τὰς διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἀνάγκας ἀνάγκας γενομένας καὶ ἀναθεωρημένας γενικὰς πιστώσεις.

Αἱ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ταμεῖα ὑπουργικαὶ διαταγαὶ ἀποδίδονται εἰς αὐτὰ διὰ τοῦ Γενικοῦ ταμεῖου, τὸ ὅποσον κατὰ βιβλίον συνεχῆς, ὅσον διὰ τὰς ἀνοικθίσσας πιστώσεις, δὲ διὰ τὰς ἐκδιδόμενας διαταγὰς. Ἡ θεωρήσις τούτου τοῦ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματέως καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Εἰς τὰ εἰδικὰ ταμεῖα τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τῶν μερικῶν ἐντάλματων· τὴν ἐξοφλήσιν τῶν διαταγῶν ἡ ἀδεία τῆς πληρωμῆς κατὰ τοὺς διαφόρους κανονισμοὺς περὶ στρατιωτικῆς οἰκίας § 63.

Αἱ διαταγαὶ τοῦ Γεν. ταμεῖου καὶ τῶν νομῶν εἶναι ῥαίας τάξεως, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι θεμελιωμένα ἀφοῦν τὴν διαταγὴν ἐνός γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ εἰζώνται εἰς τὴν ἀπλήν παραγγελίαν τοῦ ὅτι οἱ πρὸς τὴν εἰζώνται χρεωστοῦν νὰ δεχθῶσιν τὸ παρ' ἐνός γραμματέως Ἐπικρατείας ἢ παρὰ τοῦ ἀπὸ αὐτὸν διωρισμένου ἐκτελεστοῦ ἐντάλμα, ἐντὸς τῶν ὁρίων μιᾶς ἀναθεωρηθείσης καὶ καταχωρηθείσης διαταγῆς.

§ 64.

Τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς πρέπει νὰ φέρωσιν μὲ ἀκριβῆσιν:

α. Τὸ διοικητικὸν ἔτος κατὰ τὸ ὅποσον γίνεται τὸ ἐξόδο.
β. Τὴν Γραμματεῖαν εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ἐξόδο.
γ. Τὸν τίτλον, τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Βασιλείου.
δ. Τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τῆς ἀνήκουσας Γραμματείας ὠρισμένου εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ὃν σημειοῦται τὸ ἐξόδο.
ε. Τὴν φανέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας δημοσίου ἀνάγκης.
ς. Τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης διαταγῆς.
ζ. Τὸν αἰξόντα ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ταύτης δοθεισῶν προσκλήσεων καὶ τὸν τοῦ βιβλίου τῶν διαταγῶν.

ἢ. Τὸ ὄνομα, τὴν κατοικίαν, καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀποδέκτου ἢ πληρωμῆ.

θ. Τὸ ποσὸν ἐκπεφρασμένον δι' ἀριθμῶν καὶ ὀλόγρον.

ι. Τὴν ὑπόθεσιν δι' ἣν γίνεται ἡ πληρωμὴ.
κ. Τὰς εἰς τὴν πρόσκλησιν ἐπισυναπτομένας δικαιολογητικὰς ἀποδείξεις ὡς τελείως ἐκπληρωμένον ἐκείνο δι' ὃν ἀποδεικνύεται ὡς τελείως ἐκπληρωμένον ἐκείνο.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ὑπογράφει ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἀνήκοντος κλάδου ὅσας ἀποτείνεται ἀπὸ τοῦ Γεν. ταμεῖου, εἰδὲ μὴ, ἔμπορεῖ νὰ τὰ ὑπογράψῃ ὁ ἑξουσιοδοτηθεὶς ἀπὸ τοῦ Γεν. ταμεῖου διωρισμένος παρὰ τοῦ ἀρμόδιου

τέως τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις ἔμπορῆ νὰ διορίσῃ εἰς αὐτὸ μόνον ἓνα ἀμέσως ὑπαγόμενον εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν κατὰ νόμους δημοσίων ὑπηρετῶν.

§ 65.

Ἀντικείμενον ἐντάλματος γίνεται ἐκεῖ ο μόνον τὸ ἔξοδον, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ βασιλέως διὰ γενικῆς ἢ ἐιδικῆς συγκατανεύσεως. Ὁ ἐκδίδων τὴν πρόσκλησιν δημοσίου ὑπρέτης εἶναι ὑπόλογος διὰ τοῦτο καὶ ὑπεύθυνος εἰς τὸ ταμεῖον.

§ 66.

Τὰ ἐντάλματα δὲν ἔμπορῆ ποτὲ νὰ προσδιορίζονται εἰς ἐιδικοὺς πόρους εἰσοδημάτων, ἀλλὰ πάντοτε ἀπλῶς θέλουν ἀποτείνεσθαι πρὸς τὸ ἀνήκον ταμεῖον.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπίσης νὰ γίνῃται ἄμεσος χρῆσις τῶν ἐξ ἰδιαιτέρων εἰσοδημάτων πόρων εἰς δημοσία ἔξοδα ἢ νὰ γίνῃται συμπληρωμὴ αὐτῶν εἰς ἀποδοχὴν ἐνταλμάτων. Ἐκαστὸν δημοσίον τέλος πρέπει μάλιστα νὰ διακρίνεται καὶ νὰ σημειώνεται ῥητῶς εἰς τὰ εἰσοδήματα. Πᾶσα ἐναντίον τούτου πράξις θεωρεῖται ὡς ἀυθαίρετος χρῆσις τῶν δημοσίων χρημάτων.

§ 67.

Τὰ ἐντάλματα εἶναι τότε μόνον πληρωτέα ὅταν ἐμπεριέχῃσι τὰ κατὰ τὸν παράγραφον 64 ὠρισμένα καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ὑπογραφάς, ἐπιστηρίζονται εἰς προηγουμένην διαταγὴν, δὲν ὑπερβαίνωσι τὴν εἰς ταύτην σημειωμένην ποσότητα, ὅταν ἢ δαπάνη, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς της, ὑπάγεται τῷ ὄντι εἰς τὸ σημειούμενον διοικητικὸν ἔτος, καὶ ἀρμόζη εἰς τὴν σημειουμένην δημοσίαν ἀνάγκην, καὶ ὅταν ἐπισυναπτόνται ὅλαι αἱ εἰς τὸ ἐντάλμα ὠρισμένα δικαιολογητικαὶ ἀποδείξεις. Ἐλλείψει τῶν ἰδιοτήτων τούτων, ὁ ταμίαις ὀφείλει ν' ἀρνήσῃ, ἐπ' ἰδίᾳ εὐθύνη, τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος ν' ἀναφέρῃ δὲ ἐγγράφως ἰσάκις ἀρνήται, τὰς αἰτίας. Ὅταν προσέρχονται αἱ ἐλλείψεις ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῆς διαταγῆς ἢ τοῦ ἐντάλματος, εἰδοποιεῖ ὁ ταμίαις τὴν ἐντελλομένην ἀνάγκην.

§ 68.

Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τότε μόνον ἔμπορῆ νὰ λογισθῶσι παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅταν ὑπάρχωσιν ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἰδιότητες αἱ ἀποκαθιστῶσαι αὐτὰ πληρωτέα, ὅταν ὁ μὲν παραλαβὼν ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐντάλματος ὅτι ἔξωφλησεν, ὁ δὲ πληρώσας ταμίαις ἐπέθετο τὴν σφραγίδα τῆς ἔξωφλήσεως (solde).

Οἱ ταμίαι, οἵτινες δέχονται εἰς λογαριασμὸν τὰ ἐλλειπῆ ἐντάλματα, εἶναι ὑπεύθυνοι ὡς πρὸς τὸ δημοσίον διὰ τὴν παράστασιν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς ἀναλόγου ποσότητος· ἐπιφυλάσσεται ὅμως εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν παρὰ τῶν ταμιῶν, οἵτινες ἐνήργησαν ἀμέσως τὴν πληρωμὴν.

§ 69.

Ὅλα τὰ εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον ἐκδιδόμενα ὁποιαδήποτε ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν ἐξ ἑξῆς μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διοικητικοῦ ἔτους διὰ τὸ ὁποῖον ἦσαν ἐκδεδωμένα· συγχρόνως ἐξαλείφονται ὅλαι αἱ διὰ τοῦτο πιστώσεις τῶν γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν διαταγῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἐποχὴν ταύτης δὲν ἐξητηθήσαν. Τὰ πρὸς τὰ τῶν Νομῶν ταμεῖα ἀποτεινόμενα ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν ἀφ' οὗ παρελθῶσι τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ἔτους· συγχρόνως παύουν τοῦ νὰ ἰσχύουν αἱ περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων ἄδειαι αἱ ὁποῖαι ἔχουν δοθῆ εἰς τοὺς παρὰ τῶν γραμματέων τῆς Ἐπικρατ. ἐπ' αὐτῶν διωρισμένους διὰ τὸ ἀνήκον διοικητικὸν ἔτος, καὶ τὰ φρατούμενα βιβλία τῶν ἐνταλμάτων πρέπει νὰ κλεισθῶσι θετικῶς. Τὰ παρὰ τῶν ἐξωτερικῶν ταμιῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης γενόμενα δεκτὰ ἐντάλματα, ἀνὰ δὲν ἦναι διωρισμένα, κατὰ τὰς ὁδηγίας, νὰ περασθῶσιν εἰς λογαριασμὸν αὐτῶν,

πρέπει νὰ περασθῶσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου κατὰ τὰς πρώτας 15 ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

§ 70.

Τὰ καθυστερήσαντα ἐνὸς παρελθόντος διοικητικοῦ ἔτους, ἀφ' οὗ παρελθῆ ἢ μετὰ τοῦτο τριμηνία, ἔμπορῆ νὰ πληρωθῶσι μόνον ἀπὸ τὸ γενικὸν ταμεῖον· παρελθούσης δὲ καὶ τῆς δευτέρας τριμηνίας, τότε μόνον ἔμπορῆ νὰ καταχωρισθῶσι καὶ νὰ πληρωθῶσιν, ὅταν σημειωθῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ βασιλέως.

§ 71.

Πᾶν διοικητικὸν ἔτος ἐμπεριέχει ἐν πληρῆς ἔτος ἡμερομηνιακόν.

§ 72.

Πᾶς ταμίαις ὀφείλει νὰ κρατῆ ἀκριβῶς βιβλία περὶ εἰσπραξέως, φυλάξεως, διαχειρήσεως, καὶ παραδόσεως τῶν ἐμπεπιστευμένων εἰς αὐτὸν δημοσίων χρημάτων καὶ πραγμάτων. Ἐπὶ αὐτῷ τούτῳ χρεωστεῖ κατ' ἐξοχὴν νὰ κρατῆ:

α. Ἐν καθημερινόν, ἐπέχον ἐν ταύτῳ τόπον βιβλίου τοῦ ταμείου·

β. Ἐν καθολικόν·

γ. Ἐν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σημειοῦνται τὰ εἰσπρακτέα χρήματα·

δ. Τὸ τῶν ἐξοφλητικῶν·

ε. Τὸ βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται αἱ διαταγαί.

Πᾶς ταμίαις ὀφείλει ἐκ τῶν τούτων τὰ κρατῆ τὰ διὰ τῶν περὶ ὑπηρεσίας ὁδηγῶν διαταττόμενα συνοπτικὰ καὶ λεπτομερῆ βιβλία.

§ 73.

Ὅλα τὰ τακτικὰ τῶν ταμιῶν βιβλία πρέπει νὰ ἐτοιμάζονται, νὰ δένονται, καὶ νὰ ὑπογράφονται πρὶν ἀρχίσῃ τὸ διοικητικὸν ἔτος.

§ 74.

Τὰ μὲν βιβλία τοῦ γενικοῦ ταμείου παραγράφει (paraphe) ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τὰ δὲ τῶν κατὰ Νομῶν ταμιῶν ὁ ἀρμόδιος νομάρχης· τὰ τοῦ παρὰ τῷ ναυτικῷ Διευθυντηρίῳ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰ τῶν ἐιδικῶν ταμιῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας τὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἐιδικῶν, μερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ὁ ἀρμόδιος νομάρχης, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ τοποτηρητής· ἢ δὲ παραγραφή γίνεται τοιοῦτοτρόπως. Πᾶσα σελὶς τοῦ βιβλίου ἀριθμεῖται μετὰ τὸν αὐξῶντα ἀριθμὸν καὶ ὑποκάτω τίθεται τὸ παράγραφομα τοῦ εἰς τοῦτο ἐπιφορτισμένου δημοσίου ὑπρέτου. Ἐπὶ τοῦ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν φύλλον καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ βιβλίου ἐπικυροῦται ἢ παραγραφή παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου εἰς τοῦτο ὑπρέτου· σημειόνεται δὲ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ σελίδας ἀριθμῶν, καὶ παρατηρεῖται ῥητῶς ὅτι τὸ ἀρμόδιον φύλλον εἶναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον. Ὁ ἐπικυρώνων ἐπιβάλλει τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

§ 75.

Ὅλα τὰ βιβλία πρέπει νὰ γράζονται εὐαναγνώστως· ἢ δὲ ἔκθεσις νὰ γίνῃται εἰς ἀδιάλειπτον συνέχειαν. Τόποι κενοί, διαλείμματα, παρεμβολαὶ δὲν συγχωροῦνται. Ὅταν χρειάζεται ἢ ἔκθεσις ν' ἀναπληρωθῇ πρὸς σαφήνειαν ἢ ἐντέλειαν, πρέπει νὰ γίνονται προσθήκαι, αἱ ὁποῖαι νὰ γράφονται ὑποκάτω εἰς τὴν ἀδιάλειπτον συνέχειαν τῶν φύλλων μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας περιστάσεις.

§ 76.

Δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὰ βιβλία ζύσματα καὶ σβύσματα, τὰ ὁποῖα καθιστῶσι τὰ βιβλία δυσανάγνωστα· χρεῖας τυχούσης, ἢ ἐξάλειψις μιᾶς ἢ περισσοτέρων λέξεων πρέπει νὰ γίνῃται

τοιουτοτρόπως, ώστε να γνωρίζονται αυτά σαφώς και μετά ταύτα. Είς τοιαύτας περιπτώσεις να σημειώνηται εις τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον ὅτι ἐξαλείφθησαν αὐτὰ αἱ λέξεις, να σημειώνηται δὲ ἐνταυτῷ και ὁ χρόνος και ἡ αἰτία ταύτης τῆς ἐξαλείψεως, και να σημειώνηται ἡ ἀπαιτουμένη διόρθωσις κατ' ἐναργῆ τρόπον. Πᾶσα ἄλλη μεταβολὴ ἢ διόρθωσις τῆς ἐκθέσεως εἰς τὰ βιβλία πρέπει να γίνηται παρομοίως διὰ προσθήκης εἰς τὸ κείμενον, εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον, μετὰ ἀνηκούσας διασαφίσεις, σημειουμένου και τοῦ ἐγγράφου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου ἔγιναν. Ὅλαι αἱ τοιαῦται προσθήκαι ἀπαιτεῖται να υπογράφωνται ἰδιαίτερώς παρὰ τοῦ ταμίου.

§ 77.

Θέλει προδιορισθῆ προσεχῶς δι' ἰδιαίτερον ὀδηγιῶν ὁ τύπος, καθ' ὃν πρέπει να καταστρόνωνται και να κρατῶνται τὰ βιβλία. Ἀπαγορεύεται τὸ να ἀπομακρύνωνται αὐθαρέτως οἱ ταμίαι τούτου τοῦ τύπου, ἐρ' ὀποιαδήποτε προφάσει.

§ 78.

Πᾶς ταμίαις ὀφείλει να κρατῆ ἰδιοχείρως τὸ καθημερινὸν και να προσθέτῃ τὸ ὄνομα του ἐπὶ πάσης σειρίδος εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως. Κάμμία παρεκτροπὴ δὲν ἔμπορει να γενῆ, εἰμὴ ὅταν ὁ ταμίαις ἐξ ἀδείας σωματικῆς ἀσθενείας ἀδυνατῆ να γράψῃ ἰδιοχείρως τότε ἔμπορει ὑπὸ ἰδίᾳ εὐθύῃ να ἐπιτρέψῃ εἰς ἄλλον τὴν κατάστρωσιν τοῦ καθημερινοῦ· πρέπει ὁμως να σημειωθῇ αὐτῇ ἡ περίστασις εὐθὺς εἰς τὸ κείμενον τοῦ καθημερινοῦ εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον, ἐν ταυτῷ ἡ αἰτία τοῦ ἐμποδίου του, τὸ ὄνομα τοῦ τόπον ἀπέχοντος αὐτοῦ, ἡ ἐποχὴ τῆς ἀρχῆς και τοῦ τέλους τούτου τοῦ προσωρινοῦ ἀκριβῶς. Ἄρ' οὐ παύσουν τὰ ἐμπόδια, ὁ ταμίαις ἐπαναλαμβάνει τὸ να κρατῆ ἰδιοχείρως τὸ καθημερινὸν, σημειώνει εἰς αὐτὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην, δηλοποιεῖ ἀμέσως εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοποτηρητοῦ τὴν ὁρθότητα αὐτῆς, σημειοῖ εἰς τὰ πρακτικὰ τὸ ἀνω ἐμπόδιον, ἐκθέτει δὲ λεπτομερῶς εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἡμερολογίου και υπογράφει τέλος ὅλην τὴν δηλοποίησιν ταύτην.

§ 79.

Ὁ ταμίαις χρεωστῆ να ἐκθέτῃ εἰς τὸ καθημερινὸν πᾶσαν πρᾶξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, εἴτε πραγματικῶς, εἴτε κατὰ τὸν τύπον. Αὐτὸ πρέπει να κλεισται καθ' ἡμέραν, ὁ δὲ κλεισμός να υπογράφεται παρὰ τοῦ ταμίου.

§ 80.

Τὸ βιβλίον τῶν ἐξοφλητικῶν θέλει ἀποστέλλεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ταμίαις. Κἀνὲν ταμειὸν δὲν πρέπει να ἔχη πλέον ἐνὸς βιβλίου ἐξοφλητικῶν. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ να παρεκτρέπωνται οἱ ταμίαι ἀπὸ τὴν σειράν, ἢ να ἐκδίδωσιν ἐξοφλητικὰ ἐπ' ἄλλου χαρτίου και ὄχι ἐπὶ τοῦ χωρισμένου ἀπὸ τὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου.

§ 81.

Τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐφαρμόζεται ἐντελῶς εἰς τὸ βιβλίον τῶν προσκλήσεων (assignments) και εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν παρὰ τοῦ γενικοῦ ταμίου, ἢ παρὰ τῶν κατὰ Νομοῦς.

§ 82.

Τὸ ἐσπέρας ἐκάστης ἡμέρας οἱ ταμίαι ὀφείλου να τακτοποιώσιν ὅλα τὰ γραφόμενα, και να θέτωσι τὰ διάφορα βιβλία εἰς ἰσοζύγιον.

§ 83.

Τὰ διατεταγμένα βιβλία εἶναι και μένουσιν ἰδιοκτησία τῆς Ἐπικρατείας· ἐκθέτονται δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοῦ ταμίου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουσιν και μετὰ τὴν παῦσιν αὐτοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀπαγορεύεται ὁμως αὐστηρῶς τὸ να κρατῆσθαι κἀνεις ταμίαις διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων τούτων.

§ 84.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, ἐκάστην ἐσπέραν να ἐξετάζωσι τὸ ταμειὸν των, και να πληροφορῶνται ἂν συμφωνῆ ἡ κατάσταση αὐτοῦ μετὰ τὸν κλεισμὸν τοῦ καθημερινοῦ.

Εἶναι ὁμως ἀπαραίτητον χρεὸς των να ἐξετάζωσιν ἐντελῶς τὸ ταμειὸν των παρευθὺς, ὡσάκις ὑπολαμβάνουσι λάθος, ἐκτὸς δὲ τούτου πάντοτε τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, και τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός.

Ὀφείλου να σημειοῦν εἰς τὸ καθημερινὸν ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ χρεὸς τούτο, σημειοῦντες ῥητῶς ὅτι συνᾶδει ἐντελῶς ἡ κατάσταση τοῦ ταμείου μετὰ τὸν κλεισμὸν τοῦ ἡμερολογίου, ἢ ὅτι τυχὸν ὑπάρχει περισσεύμα, ἢ ἔλλειψις, και υπογράφοντες ταύτην τὴν σημείωσιν. Τὸ τυχὸν ἔλλειπον πρέπει να ἀναπληρῶνται εὐθὺς, ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς, και να σημειοῦνται εἰς τὸ καθημερινὸν ὁ τρόπος καθ' ὃν ἔγεινεν ἡ ἀναπλήρωσις. Τὸ περισσεῖον διαμένει εἰς τὸ ταμειὸν ἕως ὅτου εὐρεθῆ και ἀποδειχθῆ ἡ ἔκτακτος ἀφορμὴ αὐτοῦ.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ παρὰ τῷ Γεν. ταμείῳ ἐπιθεματικοῦ ταμείου γίνεται μόνον ὅταν τὸ ἐγκρίνη ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας, τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἢ αὐτὸς ὁ γενικὸς ταμίαις, πλὴν γίνεται τούλάχιστον τρεῖς κατ' ἔτος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ συνεδρίου.

§ 85.

Τὴν δεκάτην, εἰκοστὴν, και τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός χρεωστῆ ἕκαστος ταμίαις να στέλλῃ εἰς τὰς, κατὰ τὰς ἰδιαίτερας περὶ ταμείων ὀδηγίας, διωρισμένας ἀρχὰς συνοπτικὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου του, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὰς τὰς ὀδηγίας διατεταγμένους τύπους. Ἐπὶ ταύτης τῆς καταστάσεως ὀφείλει ὁ ταμίαις υπογράφόμενος ἰδιοχείρως να ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι αὐτὴ συνᾶδει μετὰ τὸ καθημερινὸν και μετὰ τὴν πραγματικὴν τοῦ ταμείου κατάστασιν.

Ὁ γενικὸς ταμίαις θέλει ἐκθέτῃ καθ' ἡμέραν τὴν κατάστασιν ταύτην και υποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλει να υποβάλλῃ, τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός και ὡσάκις ζήτηθῆ, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τὴν ἐκκαθάρσιν ὄλων τῶν διαθέσεων τῶν ἐσόδων και ἐξόδων.

§ 86.

Ὅλα τὰ ταμεία τοῦ Βασιλείου θέλου ἐξετάζεσθαι και κατὰ περιόδους ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἰδιαίτερων ἐπιτροπῶν. Τούλάχιστον ἀπᾶς τοῦ ἔτους γίνεται ἡ ἐξέτασις διὰ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐκτὸς τούτου, κατὰ τριμηνίαν ἕκαστος νομαρχίας ἐξετάζει τὸ εἰς αὐτὸν ἀνήκον ταμειὸν τοῦ Νομοῦ, ὁ δὲ ἐπαρχος τὸ τῆς ἐπαρχίας, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῦς τῆς ἐπικρατείας, ὡσάκις τὸ κρίνη εὐλογον, τόσον τὰ ταμεία ταῦτα, ὅσον τὸ γενικὸν και τὰ εἰδικὰ, διορίζον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ μὲν γενικοῦ ὑπάλληλόν τινα τῆς Γραμματείας του, τῶν δὲ ἔξω συνήθως δημόσιόν τινα ὑπηρετήν διαμένοντα πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἀρμοδίου ταμείου.

Τὰ αὐτὰ θέλου διατάττεσθαι παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν και τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῷ Ναυτικῷ διευθυντηρίῳ και ταῖς διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικῶν ταμείων.

§ 87.

Πᾶς ταμίαις ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀπειθείας να διδῇ εἰς τοὺς ἐπ' ἐξέτασει τῶν ταμείων ἀπεσταλμένους, κατ' αἰτησίαν των, ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίες, ἐκτιμῶν δὲ να ἀνοίγῃ ὅλα τὰ ταμεία, να ἐκθέτῃ και να μετρήσῃ τὰ ὑπάρχοντα δημόσια χρήματα και πράγματα, να παραβάλλῃ τὰ διάφορα βιβλία και τὰ εἰς αὐτὰ ἀναγόμενα ἀποδεικτικὰ, ἐντάλματα και ὅποια

δίποτε επίσημα έγγραφα τῆς υπηρεσίας ὀφείλει δὲ ν' ἀναπληρώσῃ εὐθὺς ἐπὶ ποινῇ προσωρινῇ ἀπαγορεύσεως τὸ ἔλλειπον εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὸ περὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ταμείου πρωτόκολλον, τοῦ ὁποίου ἤμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Δὲν ἐπιτρέπεται παραδόσις δημοσίων χρημάτων ἢ πραγμάτων εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους· χρεωστοῦν δὲ οἱ ταμίαι νὰ τὰ παραδίδουν πάντοτε εὐθὺς κατ' αἴτησιν τῶν ἀπεσταλμένων καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των εἰς τὸ ἀνώτερον ταμεῖον. τὸ ὅποιον, δυνάμει τῶν ὁδηγίων, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραλάβῃ τοιαῦτα χρήματα καὶ πράγματα.

Αἱ ἀρχαὶ αἱ ἐπιτετραμμένοι τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπ' ἐξετάσει τοῦ ταμείου ἀπεσταλμένου, ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸ βιβλίον ὅπου σημειοῦνται τὰ εἰσπρακτέα χρήματα καὶ τὸ τῶν ἐξοφλητικῶν. Θέλομεν δώσει ὅσον οὐπω ἰδιαίτερας ἀκριβεῖς ὁδηγίας περὶ ἐξετάσεως τῶν ταμείων.

§ 88

Οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ καταστρώσουν τακτικούς λογαριασμούς τῆς εἰσπράξεως, φυλάξεως, χρήσεως καὶ παραδόσεως τῶν ἐμπιστευμένων αὐτοῖς δημοσίων χρημάτων καὶ πραγμάτων. Δι' ἰδιαίτερων ὁδηγίων καὶ κανονισμῶν θέλουν προσδιορισθῆ ἑποχαί, καθ' ἑς πάντοτε θέλουν ἐκτίθεσθαι οἱ λογαριασμοὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον προσδιορίζει τὰς προθεσμίας, καθ' ἑς πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἀναθεώρησιν· αἱ προθεσμίας πρέπει νὰ παρατηρῶνται παρὰ τῶν ταμιῶν ἐπὶ ταῖς εἰς τὸν § 17 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρίου) τοῦ π. ε. διατάγματος ὠρισμέναι· κατὰ τοῦ παραβάτου ποιναῖς.

§ 89.

Πᾶς λογαριασμός πρέπει νὰ ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς ὅτι ὁ ταμίαις

α'. Εἰσπράξῃ πραγματικῶς ὅλα τὰ πρὸς εἰσπραξίν αὐτῷ προσδιορισμένα δημόσια εἰσοδήματα, ἢ ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀνηκούσης Ἀρχῆς ἐστάθη ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἔλλειπον μέρος, μολονότι μετεχειρίσθη ὅλα τὰ νόμιμα μέσα.

β'. Ὅτι παρέδωκεν ἐντελῶς ὅλα τὰ εἰσπραχθέντα δημόσια χρήματα, ἢ

γ'. Τὰ μετεχειρίσθη μόνον καὶ μόνον εἰς ἀνάγκας δημοσίου, κατὰ τὰς ὁδηγίας, νόμους, διατάγματα, καὶ ἰδιαίτερας διατάξεις τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ, ἐκτὸς τούτου, ὅτι εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπῆρξε τῶντι τὸ ἀνάλογον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον.

§ 90.

Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἐπιστηρίζωνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρμοδίου λογιστικοῦ ἔτους, καὶ νὰ σχηματίζωνται ἐπὶ τῆ βάσει ἐκείνου· κατ' ἐξοχὴν τὸ Γενικὸν Ταμεῖον θέλει καταγράφῃ εἰς τὸν λογαριασμὸν του ὅλας τὰς θέσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν σειράν, καὶ παραθέτῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἐκάστην αὐτῶν.

Ἐντελής ἐκθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ παραδίδεται πάντοτε, ἅμα προσδιορισθῆ, εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, τὸ ὅποιον παραδίδει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει διατάξῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις του νὰ ἀποζημιώνηται τὸ δημόσιον Ταμεῖον διὰ πᾶν ἔλλειπον τῶν εἰσπρακτέων μὴ τελείως δικαιολογημένων, διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ποσῶν τῆς δαπάνης εἰς ἰδιαίτεραν, ἢ δημοσίαν χρῆσιν, καὶ διὰ πᾶν ἔξοδον ἀλλότριον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἢ μὴ ἐγκριθέν πρὸς τοῦ Βασιλέως.

§ 91.

Πᾶν δημόσιον εἰσοδήμα καὶ πᾶσα δαπάνη πρέπει νὰ βάλωνται εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπου ἀναγονται κατὰ τὴν φύσιν των.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τοῦτο πρὸ πάντων καὶ νὰ διατάτῃ διὰ τῶν ἀποφάσεών του τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις.

§ 92.

Εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους λογαριασμούς πρέπει νὰ ἐκθέτωνται χωριστὰ τὰ ἔσοδα τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἀπὸ τὴν κυρίαν δημόσιον δαπάνην.

§ 93.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ χωρίζωνται καὶ νὰ ἐκθέτωνται χωριστὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν διαφόρων διοικητικῶν ἐτῶν· κατ' ἐξοχὴν ἢ ἐνεστῶσα ὑπηρεσία θέλει ἀποχωρίζεσθαι πάντοτε ἀπὸ τὴν παρελθούσαν.

§ 94.

Τὰ κατὰ τοὺς παραγράφους 75 καὶ 76 περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν κρατοῦνται τὰ βιβλία, ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν λογαριασμῶν.

§ 95.

Κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ γενῆ ἢ κατὰ τὸν τρόπον τῶν διαφόρων δημοσίων λογαριασμῶν θέλομεν διατάξῃ διὰ περιστατωμένων λογιστικῶν ὁδηγίων. Πᾶς Ταμίαις ὀφείλει νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς τὸν τύπον τοῦτον, καὶ ἐνταυτῷ τὰ διὰ τῶν αὐτῶν ὁδηγίων περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τοῦ § 88 διορισθείσης ἐκθέσεως διατεχθῆσιν.

§ 96.

Πᾶς Ταμίαις καὶ ἐν γένει πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν προθεσμίαν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σταλὲν αὐτῷ πρωτόκολλον, ὅταν περιέχῃ τινὰς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τοὺς λογαριασμούς του, καὶ νὰ συνοδύσῃ τὴν ἀπάντησίν του μὲ τὰς ζητηθείσας ἀποδείξεις ἐπὶ ταῖς κατὰ τοὺς § 17 καὶ 38 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) τοῦ Π. Ε. διατάγματος ὠρισμέναις ποιναῖς.

§ 97.

Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ ἐντελῶς εἰς τὸ ἀρμοδίον Ταμεῖον τὸ εὑρεθὲν πρὸ αὐτῷ κατάλοιπον κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποιουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀν δὲν εἴχῃε κάμει τοῦτο ἐν καιρῷ.

Πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ παραδώσῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἀποζημιώσεως.

§ 98.

Ἰπάγονται εἰς τοὺς ἐν ταῖς δύο τελευταῖαις παραγράφους περιεχομένους κανονισμούς, ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς ἀφωρῶντας τὰ γενικὰ χρῆσιν τῶν ὑποῶγων, κατὰ τὸν § 26 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) Π. Ε. διατάγματος, καὶ ὅσοι ἤδη παρέδωσαν τοὺς λογαριασμούς τῆς υπηρεσίας των, ἢ ἔχουν νὰ δώσωσι λογαριασμὸν διὰ χρήματα, τὰ ὅποια παρελάβον ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν 1ῆς Ἰανουαρίου 1822 ἐποχῆς.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτοὺς τοὺς λογαριασμούς ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Συνεδρίου ὀρισθησομένης ἐπιπέρας προθεσμίας.

§ 99.

Οἱ Ταμίαις ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τὰς προϊταμένας αὐτῶν ἀνάγκας, ἐκτὸς τῶν κανονισθεισῶν, ἐκ περιόδου, καταστάσεων, συλλογισμῶν καὶ λογαριασμῶν, ὅσας ἄλλας καὶ καθ' ὅποιον καιρὸν αὐταὶ ἤθελον ζητήσῃ πληροφορίας καὶ δικαιολογίας περὶ ὑποθέσεων τῆς υπηρεσίας αὐτῶν (τῶν Ταμείων).

§ 100.

Έκαστος Ταμίας είναι υπεύθυνος διά τήν άκριβή διατήρησιν του παρόντος περι τών Ταμείων κανονισμού, και είναι μόνος υπεύθυνος δι' όσα παρελάβε, δυνάμει διαταγής, ή εισέπραξε δημόσια χρήματα, και διά πάσαν εκ παραμελήσεως τής υπηρεσίας των πηγάζουσαν ζημίαν έγγυῶται δὲ εἰς τούτο όλη ή περιουσία του, εξαίρετος δὲ, και πρό πάντων τὸ παρακατατεθειόμενον πρό αὐτοῦ διά τήν υπηρεσίαν του έγγύγιον.

§ 101.

Τὸ ποσὸν τούτων τῶν έγγυήσεων και ὁ τρόπος κατά τὸν ὁποῖον θέλουν δίδεσθαι, θέλουν διαγραφῆ δι' ιδιαιτέρου διατάγματος.

Κάνεις Ταμίας δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ τήν υπηρεσίαν του, πρὶν δώσῃ τὸ κατά τὸν νόμον έγγύγιον και τὸν ὄρκον τῆς υπηρεσίας.

Εἰς τὸν διά τὰ νέα Ταμεία πρώτων διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ δύναται νὰ ἐλλείψῃ, χρεῖας τυχοῦσας, πρὸ τῆς εἰς τήν υπηρεσίαν ἀνάρξέως των, ή έγγυήσεις ή ὀλόκληρος ή κατά μέρος χρειάζονται δὲ εἰς τούτο τήν ιδιαιτέραν έγκρισιν τοῦ Βασιλέως, και τήν έγγυήσιν πρέπει μὲλον τούτο νὰ τήν δώσουν ή συμπληρώσουν ἐντὸς τοῦ πρώτου τῆς υπηρεσίας των έτους, ή νὰ εκπέσωσι παλιν τῆς θέσεως των.

§ 102.

Κατ' εξαίρεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ § 99, ὁ Έλεγκτῆς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου μετέχει ὁμοῦ με τὸν Γεν. Ταμίαν τῆς εὐθύνης τῆς διὰ τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον τούτο ὑπάρχοντα και εἰσερχόμενα δημόσια χρήματα, και πράγματα, καθὼς και διά πάσαν ζήμιαν πηγάζουσαν εκ τινος παραμελήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματα διαγραφομένων εἰς τοὺς Ταμίας καθηκόντων.

Ὅθεν ὁ Έλεγκτῆς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου ὀφείλει νὰ ἐπισκεπῆ ἀδιαλείπτως εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ταμείου τούτου, νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τῆς υπηρεσίας, ὀνομαστί δὲ νὰ δέχεται, φυλάττῃ και διαχειρίζῃ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ταμίου, τὰ δημόσια χρήματα και πράγματα, νὰ υπογράψῃ ὅλα τὰ περι παραλαβῆς ἀποδεικτικά, ὅλας τὰς διαταγὰς, βιβλία, λογαριασμοὺς, καταστάσεις, εκκαθαρίσεις και ἀναφορὰς. Δὲν ἔχουν κύρος ὅσα ἀποδεικτικά και διαταγαὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου στερῶνται τῆς υπογραφῆς τοῦ Ταμίου και τοῦ Έλεγκτοῦ.

Ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης του ὁ Έλεγκτῆς, ὅταν εἰς γεννησμένην πιάξιν τινὰ ἀπαρνηθῇ τὴν συνέργειάν του και διδῇ ἀμέσως εἰληκὸν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα. Ἡμπορεῖ ὅμως τότε μόνον νὰ ἀπαρνηθῇ, ἐὰν ή προκειμένη πράξις ἀντιβῇ εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Ταμείων, ή εἰς τινὰ νόμον, ῥητὸν διάταγμα, ή ἄλλην ὀριστικὴν τῆς υπηρεσίας ὁδηγίαν χρεωστῆ δὲ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ δώσῃ τὴν ἀρνησίαν του έγγραφως, προσθέτων και τὰς αἰτίας αὐτῆς.

Ὁ Έλεγκτῆς εἶναι ιδιαιτέρως υπεύθυνος νὰ μὴ ἀφαιρῆται τι ἀπὸ τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Έκκλησιαστικὸν Ταμεῖον προσδιορισμένα χρήματα· ἂν δὲ ἤθελε συμβῆ τὸ ἐναντίον, νὰ διδῇ ἀμέσως εἰληκὸν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Έκκλησιαστικῶν και τῆς Δημοσίου Έκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατίας.

Ὁ Έλεγκτῆς συγκλείει τὰ Ταμεία τῆς υπηρεσίας και τὰ ἀποθεματικά, δίδει και αὐτὸς έγγυήσιν τῆς υπηρεσίας.

Εἰς τὸν ιδιαιτέρον τῆς υπηρεσίας κανονισμὸν, ὁ ὁποῖος θέλει εκδοθῆ διὰ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, προσδιορίζονται λεπτομερέστερον τὸσον τοῦ Ταμίου, ὅσον και τοῦ Έλεγκτοῦ αἰ ὡς πρὸς τὴν υπηρεσίαν και τὴν έγγυήσιν ὑποχρεώσεις και τὰ καθήκοντα τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ.

§ 103.

Καθ' ὅσον, ἐκτὸς τοῦ Ταμίου, λαμβάνουν εἰς τινὰ εἰδικὰ Ταμεία και ἄλλα ἄτομα μέρος τῆς εὐθύνης τῶν παρὰ τοῦ Τα-

μείου γενομένων πράξεων, τούτο θέλει διαλαμβάνεσθαι εἰς ἰδικιτέρα περι κανονισμοῦ και σχηματισμοῦ διατάγματα.

§ 104.

Πᾶς Ταμίας θέλει κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιτετραμμένους Ταμείων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται νὰ ἀπέλθῃ ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Εἰς ἐπειγούσας περιστάσεις, ὅπου ἐνδέχεται κίνδυνος εκ τῆς βραδύτητος, δύναται νὰ δώσῃ ὁ μὲν ἀρμόδιος Νομάρχης τὸν Ταμίαν τοῦ Νομοῦ, ὁ δ' Ἐπαρχος εἰς τὸν τῆς Ἐπαρχίης ἀδειαν, ἀλλ' ὄχι περισσότερον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Πρέπει δὲ ἄσποτε νὰ εἰδοποιηθῇ ἀμέσως ή ἀνωτέρα Ἀρχή.

§ 105.

Ἀπόντος κατά νόμον, ή ἐμπυδιζόμενου τοῦ Γενικοῦ Ταμίου, ἐπέχει τὸν μὲν τόπον αὐτοῦ ὁ Έλεγκτῆς, τὸν δὲ τοῦ Έλεγκτοῦ ὁ πρώτος Συνεργός.

Οἱ διευθύνοντες τὰ Ταμεία τῶν Νομῶν, τὰ μερικὰ και ἐπαρχιακὰ Ταμεία, ἀπόντες νομίμως ή ἐμπυδιζόμενοι, φροντίζουν οἱ ἴδιοι ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη και κίνδυνῳ περι τῆς προσωπικῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν. Ἐχουσι δὲ χρεῖαν τῆς ἐπὶ τοῦ συγκατανεύσεως τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς. Τὸ ὄνομα τῶν τοιοῦτων τοποτηρητῶν και ὁ καιρὸς τῆς τοποτηρήσεως των πρέπει δημοσιεύεται ἐντὸς τοῦ ἀρμοδίου τμήματος. Ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως μίᾳ τοιαύτῃ τοποτησίς δὲν δύναται νὰ ἐκτανθῇ ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ἐβδομάδας. ἐπιτετραμμένους τὴν ἐλεγκτικὴν ἀναθεώρησιν (visa) τῶν ἐφλητικῶν τοῦ Ταμείου ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ σημειωθῇ εἰς ὅσοτε εἰς αὐτὰ τὴν νόμιμον ἐμπόδιον τοῦ Ταμίου, και τὸ παράλλακτον τῆς υπογραφῆς τοῦ γενικοῦ τοποτηρητοῦ.

Ὅσον διά τὴν τοποτηρησιν παρὰ τοῖς εἰδικοῖς Ταμείοις, θέλει διαλαμβάνεσθαι αἰ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι εἰς τὰ ἰδικιτερα περι τοῦ κανονισμοῦ και σχηματισμοῦ αὐτῶν διατάγματα.

§ 106.

Αἰ παραβάσεις τοῦ παρόντος περι Ταμείων κανονισμοῦ μωρῶνται με πειθαρχικὰς τιμωρίας. Ἐπιυλάττονται δὲ τῶς αἰ βαρύτεραι ποιναι, τὰς ὁποίας προσδιορίζει ὁ Ποινὸς Νόμος, διά τινὰς πράξεις ή ἐλλείψεις.

§ 107.

Εἰς τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑποπίπτουσι πρὸς τούτοις οἱ ἴδιοι και τὸ ὑπαγόμενον εἰς αὐτοὺς προσωπικόν, ὅταν παραλῶσιν, ή παρβαίνωσιν, ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ή ῥαθυμίας τὰ καθήκοντά των, ή ὅταν, διά κακοήθη διαγωγὴν των, καταστάνωται ἀνάξιοι τῆς υπηρεσίας των.

§ 108.

Αἰ περι πειθαρχίας τιμωρίας εἶναι:

1. Ἡ ἐπίπληξις·

2. Πρόστιμα 5 ἕως 100 Δραχμῶν·

3. Προσωπικὴ ὑποχρέωσις τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ νὰ πρῶσῃ τὰ τῆς παραγγελίας ἐξοδα και ἄλλα ἐκτακτα πηγαίτα εκ τῆς ἀμελείας αὐτῶν·

4. Ἀπαγόρευσις τῆς υπηρεσίας διαρκούσα 8 ἡμέρας ἕως μῆνας και ἐπάνουσα τὴν κατά τὸ διάστημα τούτο ἀφαίρ τοῦ μισθοῦ και ὄλων τῶν ἄλλων εκ τῆς υπηρεσίας προσμμένων ὀφελειῶν.

§ 109.

Τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς τῶν Ταμίων και ἄλλων παρὰ Ταμείους διορισμένων ἀποφασίζει τὸ Έλεγκτικὸν Συνέδριον ὅσα ἤθελεν ἀνακαλύψει, εἴτε ἐπεξεργαζόμενον και ἐπικρίνον λογαριασμοὺς και τὰ κατά διαδοχὴν πρακτικά, εἴτε ἐξἑτ τὰ Ταμεία, και εἰς ὅσας προβλέπει περιπτώσεις τὸ ἀπὸ Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 διάταγμα παράγραφος και 38.

Είς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις διορίζει ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα τοῦ προκειμένου Ταμείου Ἀρχή. Πρὸς τούτοις ἐναπόκειται καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας πάντοτε ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ πρέπει νὰ ἀναγγέλληται εἰς τὸν ἀρμοδίον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ζητηθῆ καὶ ἡ ἀδεία τῆς ἐκτελέσεως (exequatur) πρὶν ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ τὸν § 108 ἀρ. 2, 3 καὶ 4 πειθαρχικαὶ ποιναί.

§ 110.

Αἱ προϊστάμενοι τῶν διαφόρων Ταμείων Ἀρχαὶ ἔχουν τὴν ἀδειαν καὶ τὸ χρέος, ἐὰν αἱ πράξεις τοῦ Ταμείου ἤθελον διακινδυνεύσει τὸ δημόσιον Ταμεῖον, νὰ τὸν ἐμποδίσουν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς περαιτέρω διαταγὰς τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς περιπτώσιν κατεπείγοντος κινδύνου ἐναπόκειται αὕτη ἡ ἐξουσία ἐμποδίσεως διὰ μὲν τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν εἰς τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην, διὰ δὲ τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς.

Ἡ ἐμποδίζουσα Ἀρχὴ ὀφείλει εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως μὲ τὴν ἐμπόδισιν καὶ ἀπαιτούμενα πρὸς διατήρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων μέτρα.

§ 111.

Ἐκπτώσις τῆς ὑπηρεσίας θέλει γίνεσθαι πάντοτε :

α. Ὡσάντις Ταμίας τις δὲν ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τοῦ Ταμείου ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῆς.

β. Εἰς τὰς ἀπὸ τὸν Ποινικὸν Νόμον προβλεπομένας περιπτώσεις.

γ. Ἐὰν Ταμίας τις εὐρεθῆ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας του ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰδήσιν ὅπου ἀνήκει, ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀδειαν.

δ. Ἐὰν παραβῆ τοὺς ὅρους τοῦ § 51 δι' ἰδιοτελεῖς σκοπούς.

ε. Ἐὰν δὲν ἐναποθῆ εἰς τὸ ταμεῖον τὰς διὰ τῶν θετικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐλεγκτικῆς συνεδρίου κατεγνωσμένας ἀπὸζημιώσεις, ἐντὸς τῶν δοθεισῶν προθεσμιῶν, ἢ, μὴ δοθείσης προθεσμίας, ἐντὸς τῶν προσεχῶν 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως.

ς. Ἐὰν ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐτιμωρήθῃ τρίς μὲ πειθαρχικὰ πρόστιμα, ἢ ἀφ' οὗ ἐπαύθη ἀπαξ τῶν χρεῶν του πρὸς τιμωρίαν, ἤθελε ὑποπέσει πάλιν δις εἰς πειθαρχικὰς ποινάς.

§ 112.

Ἡ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν γραμματεία εἶναι ἀμέσως ἀνωτέρα ἀρχὴ τοῦ γενικοῦ καὶ τῶν ταμείων τῶν νομῶν.

Τὰ ταμεῖα τῶν Νομῶν εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα ἀρχὴ τῶν κατὰ τὸν ἀρμοδίον Νομὸν μερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Εἰς τίνα ὑπάγονται τὰ εἰδικὰ ταμεῖα τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν μορῶν, διαλαμβάνεται εἰς τὸ διάταγμα τῆς 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἰς τοὺς περὶ τῆς στρατιωτικῆς οικονομίας κανονισμούς. Περὶ τῶν ὑπολοίπων θέλουν διορίσει τὰ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ των διατάγματα.

§ 113.

Ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλει ὁ παρὼν κανονισμὸς τοὺς ταμίας, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ οἱ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις γραμματεῖς καὶ αἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐκ διαβατηρίων καὶ τῶν περὶ ὄπλοφορίας ἀδειῶν δικαιωμάτων ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ὡς πρὸς τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὰς δημόσια χρήματα.

Κατ' ἐξίρρασιν δὲ τοῦ περὶ τῶν ταμείων κανονισμοῦ διορίζεται ἐνταῦθα, ὥστε τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν δικαστικῶν γραμ-

ματέων νὰ μὴ ἔχωσι χρεῖαν τῆς ἀναθιωφύσεως (visa), νὰ καταστρόνωνται ἀπλῶς, ἀλλὰ μὲ ὄλον τοῦτο ὀλόγραφο, καὶ τὸ ποσὸν νὰ καταχωρίζηται εἰς τὰ βιβλία. Τέλος νὰ μὴ δίδονται ἰδιαίτερα ἐξοφλητικὰ περὶ παραλαβῆς τῶν ἐκ τῶν διαβατηρίων καὶ ἀδειῶν τοῦ ὄπλοφορεῖν δικαιωμάτων.

Θέλομεν δὲ ἐκδώσει πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδιαίτερον περὶ τοῦτου ὁδηγίαν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς στολῆς τῶν ἐπὶ τῶν Ταμείων.

§ 114.

Ὁ γεν. ταμίας ἔχει βαθμὸν νομάρχου.

Ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ γεν. ταμείου καὶ οἱ κατὰ νομοὺς ταμίας ἔχουσι βαθμὸν διευθυντῶν νομοῦ, ἀλλ' ὁ μὲν ἐλεγκτὴς προπορεύεται, οἱ δὲ ταμίας τῶν νομῶν ἔρχονται ὕστερον τῶν διευθυντῶν.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίας ἔχουσι βαθμὸν ἐπαρχῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως προπορεύονται.

Ὁ βαθμὸς τῶν εἰδικῶν ταμιῶν καθ' ὅσον δὲν προσδιορίσθῃ ἤδη εἰς τοὺς ἰδιαίτεροὺς κανονισμοὺς, θέλει διαλαμβάνεσθαι εἰς τὰ περὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν διατάγματα.

Οἱ συνεργοὶ τοῦ γεν. ταμείου εἶναι ἰσοβάθμιοι μὲ τοὺς γραμματεῖς τῶν νομαρχιῶν, προπορεύονται δὲ αὐτοί.

§ 115.

Οἱ εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον εἰρημένοι ὑπάλληλοι φοροῦν τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι τὸ κέντημα καὶ αἱ ἐπωμίδαι, αἱ ταινίαι τῶν περισκελιῶν, ἡ κορδέλα καὶ ὁ θύσανος τοῦ πῆλου καὶ οἱ ζωστήρες εἶναι χρυσοί, τὰ δὲ κομβία καὶ αἱ λαβαὶ τῶν ξιφῶν ἀπὸ κίτρινον μέταλλον.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Τελειωτικοὶ ὅρισμοί.

§ 116.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐμβῆ ὅσον τάχιστα εἰς ἐνέργειαν.

§ 117.

Ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6/18 Φεβρουαρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀρτυρασιολογία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς συγχρόνου ἐξαίρεσεως τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ δημογερόντων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, ὡς προσθήκην εἰς τὸ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1831 ψήφισμα, καὶ εἰς τὸ 18 ἀρθρ. τῆς πολιτικῆς διαδικασίας τοῦ 1839.

Ἄρθρ. 1.

Ὅταν εἰς τὰς ἐν τοῖς εἰρηνοδικείοις ἐκκρεμῆς διαφορὰς ὅ,τε εἰρηνοδικῆς καὶ ἅπαντες οἱ δημογερόντες ἢ τὴν θέσιν αὐτῶν λαμβάνοντες δήμαρχοι καὶ δημοκριτικοὶ πάροδοι τοῦ τόπου ἐξαίρωνται συγχρόνως, ὁ εἰρηνοδικὴς τοῦ πλησιεστέρου εἰρηνοδικείου ἀποφασίζει ὀριστικῶς περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῆς, ἐὰν δὲν